KORTHÅRET HØNSEHUND

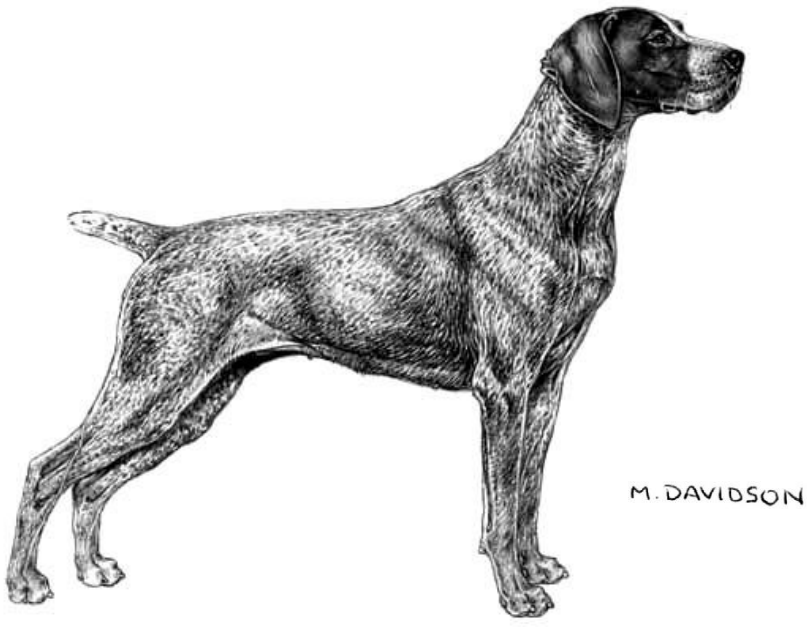
(DEUTSCH KURZHAAR)

Oprindelsesland: Tyskland

Anvendelse: Alsidigt anvendelig jagthund

Klassifikation: FCI Gruppe 7 (Stående jagthunde)
Sektion 1.1 (Kontinentale, stående jagthunde af typen ”Braque”)
Med brugsprøve

Historie: Racens historie begynder med de hunde, der blev anvendt ved jagt med net på fuglevildt – navnlig i Middelhavslandene – samtidig med falkejagt. Via Frankrig, Spanien og Flandern kom disse hunde til de tyske fyrstehoffer. Deres vigtigste egenskab var evnen til at tage stand. Endnu større blev behovet for stående jagthunde efter fremkomsten af det første dobbeltløbede jagtgevær (1750). For disse hunde blev ”fuglevildt i flugten” nedlagt. Det blev begyndelsen til overgangen fra en rent stående hund til den alsidige jagt-brugshund. Som det afgørende grundlag for opbygning og udvikling af avlen fremkom i 1897 ”Zuchtbuch Deutsch Kurzhaar”, og det var prins Albrecht af Solms-Braunfeld, der opstillede racens standard, regler for bedømmelsen af eksteriør og til sidst også enkle regler for jagtprøver. I vore dage passerer Korthåret Hønsehund det filter, der udgøres af detaljerede regler for avl og markprøver. I standarden fastlægges den alsidige jagthund Korthåret Hønsehunds egenskaber, som sætter den i stand til at opfylde alle jagtmæssige krav, selv i en høj alder.

KORTHÅRET HØNSEHUND

Helhedsindtryk: En ædel, harmonisk hund, hvis kropsbygning sikrer kraft, udholdenhed og hurtighed. En stolt holdning, smukke linier, tørt hoved, vel båret hale, stram, glansfuld pels og en jordvindende, hamonisk bevægelse understreger dens ædelhed.

Proportioner: Kropslængden skal være en smule større end skulderhøjden.

Temperament: Sikker, ligevægtig, pålidelig, behersket temperament, hverken nervøs, sky eller aggressiv.

Hoved: Tørt og markant, hverken for let eller for svært bygget. I kraft og længde skal det svare til kropsformen og hundens køn.

- Skalle: Tilpas bred, fladt hvælvet skalle med kun let markeret nakkeknude. Pandefuren er ikke for dyb, og øjenbrynsbuerne er tydeligt udviklede.
- Stop: Kun moderat markeret
- Næse: Noget fremtrædende. Næseborene tilstrækkeligt åbne, brede og bevægelige. Næsen er primært brun, **dog sort hos sorte eller sortskimlede hunde.** Kun hos hunde med hvid grundfarve tillades en kødfarvet eller plettet næse.
- Næseparti: Langt, bredt, dybt og kraftigt, så det letter hundens evne til at bære vildtet korrekt. Set fra siden er næseryggen let buet, lige fra en ædelt formet "væddernæse" til en ganske let hævning over den lige linie – mest udpræget hos hanner. En helt lige næseryg er mindre tiltalende, men lige så vel tilladt, mens en konkav næseryg er en alvorlig fejl.
- Læber: Tilliggende, ikke for stærkt overhængende, godt pigmenterede. Fra næsen går de næsten lodret ned til skillepunktet, hvorfra de fortsætter i en flad bue til den moderat markerede mundvig.
- Kæber, bid: Kraftige kæber med et perfekt, regelmæssigt og komplet saksebid, dvs. at den øverste række af fortænder uden mellemrum griber ned over den underste, og at tænderne sidder næsten lodret i kæben. Med 42 sunde tænder svarende til tandformlen
- Kinder: Kraftige med god muskulatur

Øjne: Middelstore, hverken udstående eller dybtliggende. Den ideelle farve er mørkebrun. Øjenrandene slutter tæt til øjet.

Ører: Moderat lange, højt og bredt ansatte. De hænger glat og uden at dreje ned tæt langs hovedet og er stumpt afrundede nedadtil. Hverken for kødfulde eller for tynde. Hvis de holdes fremad, skal de kunne nå cirka til mundvigen.

Hals:

Af en længde der er i harmoni med helhedsbilledet, gradvis bredere mod kroppen. Nakken er meget muskuløs og let buet. Stramt tilliggende hud ved struben.

Krop:

- Overlinie: Lige og let faldende
- Manke: Tydelig
- Ryg: Fast og godt muskuløs. Ryghvirvlernes torntappe skal være skjult af muskulaturen.
- Lænd: Kort, bred og muskuløs, lige eller let hvælvet. Overgangen fra ryg til lænd er stram og godt sluttet.
- Kryds: Bredt og passende langt, ikke brat afsluttet, og kun let faldende mod halen. Med god muskulatur.

KORTHÅRET HØNSEHUND

Bryst: Mere dybt end bredt med godt udpræget forbryst og et brystben, der når så langt som muligt bagud. Brystben og albueled skal ligge i samme højde. Godt hvælvede ribben, hverken flade eller tøndeformede. De bageste ribben når godt bagud.

Underlinie, bug: Let optrukken i en elegant bue bagud. Tør

Hale: Højt ansat og ved roden kraftig, gradvis tyndere udefter, middellang. Til jagtbrug kuperes den til ca. halv længde. I ro bæres den nedhængende, under bevægelse vandret, ikke for højt over ryglinien eller stærkt krummet. (I lande med kuperingsforbud kan halen forblive naturlig. Den skal da kunne nå til haseleddet og bæres lige eller let sabelformet.)

Lemmer:

Forpart: Generelt: Set forfra er forbenene lige og parallelle, set fra siden er de stillet godt ind under kroppen.

Skuldre: Skråtstillet og bagtil fladt tilliggende skulderblad med kraftig, tør muskulatur. God vinkel mellem skulderblad og overarm.

Overarm: Så lang som muligt, med god og tør muskulatur.

Albuer: Slutter tæt, men ikke presset ind til kroppen, hverken ud- eller indaddrejede og placeret langt bagud.

Underarm: Lige med tilstrækkelig muskulatur. Kraftige, men ikke grove knogler

Håndrod: Kraftig

Mellemhånd: Minimalt vinklet mod underarmen, dog ikke stejlt stillet

Forpoter: Runde til skeformede med tæt sluttede, passende hvælvede tæer. Kraftige kløer. Solide og robuste trædepuder. Poterne er stillet parallelt og drejes under bevægelse hverken ind- eller udefter.

Bagpart: Generelt: Set bagfra lige og parallelle bagben, velvinklede og med kraftige knogler

Overlår: Langt, bredt og muskuløst. God vinkel mellem bækken og overlår

Knæ: Kraftigt med god vinkel mellem over- og underlår

Underlår: Langt, muskuløst og senet. God vinkel mellem underlår og mellemfod

Haseled: Kraftigt

Mellemfod: Lodret stillet, kraftig

Bagpoter: Runde til skeformede med tæt sluttede, passende hvælvede tæer. Kraftige kløer. Solide og robuste trædepuder. Poterne er stillet parallelt og drejes under bevægelse hverken ind- eller udefter.

Bevægelse: Jordvindende med godt fraskub og tilsvarende fremgreb fortil. Bevægelsen er lige og parallel i for- og bagpart med godt rejst holdning. Pasgang er uønsket.

Hud: Stramt tilliggende, uden rynker og folder

Pels:

Hårlag: Kort og tæt, skal føles groft og hårdt. På hoved og ører skal det være mere tyndt og kort. På halens underside må pelsen ikke være meget længere end på hoved og ører. Hårlaget skal dække hele kroppen.

Farve:

- Brun, uden aftegninger
- Brun, med kun en smule hvidt eller ”skimlede” aftegninger på bryst og ben.

- Mørk brunskimmel med brunt hoved, større eller mindre, brune pletter. En sådan hunds grundfarve er hverken brun med hvidt eller hvid med brunt, men hårlaget har en så tæt blanding af brunt og hvidt, at der opstår det lidet iøjnefaldende ydre, der er så værdifuldt til praktisk jagtbrug. Indvendig på bagbenene og ved halespidsen er farven ofte lysere.
- Lys brunskimmel med brunt hoved, med eller uden større eller mindre brune pletter. Hos denne farvevariant findes brune pelshår kun i ringe omfang; de hvide pelshår dominerer.
- Hvid, med brune aftegninger i hovedet og store eller små brune pletter
- Sort pelsfarve med samme nuancer som brun eller brunskimmel
- **Gule aftegninger er tilladt.**
- Blis (i panden og/eller på næseryggen) og småplettede læber er tilladt.

Størrelse: Skulderhøjde for hanner 62 til 66 cm

for tæver 58 til 63 cm

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velbefindende

- Fejl i holdning eller kønspræg
- For kort næseparti
- For fyldige eller for tynde læber
- Tandmangler: 2 tænder (P1 og M3) – dvs. at af de i alt fire P1 og to M3 må der højst mangle to tænder.
- For lyse øjne. Lysegule rovfugleøjne
- Ører for lange, for korte, for tunge, for smalt ansatte eller drejede
- Løs hud ved struben
- Let karperyg
- For kort kryds
- For dybt bryst
- Halen båret for højt over ryglinien eller stærkt krummet
- Ud- eller indaddrejede albuer. Tåtrang eller tåvid. For snævert eller for bredt stillede forben
- Stejl bagpart
- Let hjulbenet, let kohaset eller hasesnæver

Alvorlige fejl:

- Plump, sløv eller med for svær knoglebygning
- Udpræget stop
- Kødfarvet eller plettet næse (undtagen ved hvid grundfarve)
- Spidst næseparti. Konkav næseryg
- Tangbid, helt eller partielt. (Hos hunde over 4 år kan tangbid forekomme på grund af alder. Dette har ingen indflydelse på bedømmelsen såfremt, det kan attesteres, at hundens bid ved en tidligere udstilling er bedømt som korrekt.)

- Tydelig karperyg. Let hængeryg
- Betydeligt mangelfuld brystdybde. Ikke tydeligt forbryst. For fladribbet eller tøndeformet brystkasse
- Kraftigt ud- eller indaddrejede albuer
- Blød, for stærkt eftergivende håndrod
- Stejlt stillet mellemhånd
- Stærkt kohaset eller stærkt hjubenet i både stand og bevægelse
- Overbygget bagpart
- Spredte tæer
- Flade poter
- Klodset, tung bevægelse
- Afvigelse på mere end 2 cm fra de nævnte skulderhøjder

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller for sky hunde
- Enhver hund der tydeligt viser fysiske eller psykiske abnormiteter.
- Store afvigelser i kønspræget
- Mangel på mere end 2 af de i alt fire P1 og to M3. Mangel på én eller flere af de øvrige tænder (ud over P1 og M3). Tænder, der ikke kan ses, gælder som tandmangler, medmindre det kan attesteres, at de pågældende tænder ved tidligere udstilling / avlskåring er konstateret til stede.
- Underbid, overbid, krydsbid og alle mellemformer heraf
- Overtallige tænder placeret uden for tandrækken
- Ganespalte, hareskår
- Meget løse øjenrande, ektropion, entropion, distichiasis (dobbelt række af øjenvipper)
- Stærk hængeryg, deform rygrad
- Deform brystkasse, f eks ved at et for kort brystben giver en brat stigende underlinie bag brystet.
- Vildkløer på for- eller bagben (*NB! Det er forbudt at fjerne vildkløer i Danmark*)
- Enhver form for svagt væsen

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk præg bør anvendes i avlen.

De seneste ændringer er skrevet med ”fed” skrift.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Ω Ω Ω

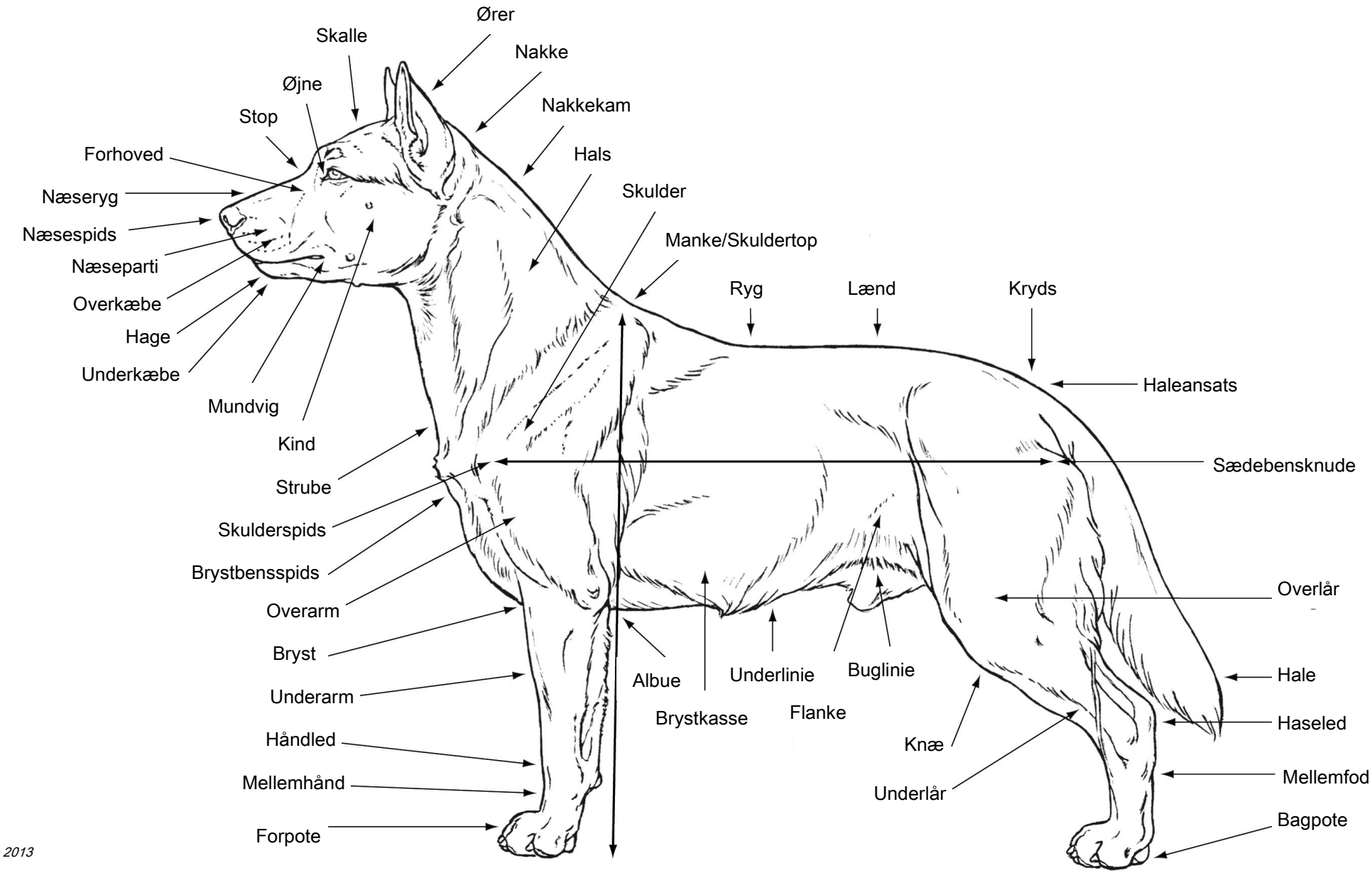
Standarden udgivet af FCI 25. APRIL 2001

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

JUNI 2022

¤ ¤ ¤ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i APRIL 2001 ¤ ¤ ¤

Anatomiske træk

Bystrup 2013